

WYTYCZNE
W SPRAWIE REALIZACJI PRZEPISÓW USTAWY
Z DNIA 5 MARCA 2015 R. O ZMIANIE USTAWY
O EMERYTURACH I RENTACH
Z FUNDUSZU UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

Do art. 26 ust. 5 i 6 ustawy emerytalnej

Do ustawy emerytalnej został wprowadzony art. 26 ust. 6 dotyczący osób:

- a) które wnioski o emeryturę zgłaszają w okresie, w którym obowiązuje nowa tablica trwania życia w stosunku do tablicy obowiązującej w dniu, w którym osiągnęły powszechny wiek emerytalny,
 - b) którym przyznawana jest z urzędu emerytura od miesiąca, od którego zostałyby podjęta wypłata renty i w miesiącu tym obowiązuje nowa tablica trwania życia w stosunku do tablicy obowiązującej w dniu, w którym osiągnęły powszechny wiek emerytalny.
-

Do art. 55 i 55a ustawy emerytalnej

Wprowadzenie do ustawy emerytalnej art. 55a oznacza, że art. 55 tej ustawy ma zastosowanie również do osób, które spełniają warunki wymienione w tym przepisie, a przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 27 wym. ustawy:

- a) miały ustalone prawo do emerytury wcześniejszej, lecz nie pobrały tej emerytury nawet za jeden miesiąc lub jego część, bądź
- b) miały ustalone prawo do emerytury wcześniejszej i pobrały tę emeryturę choćby za jeden miesiąc lub jego część.

Zgodnie z art. 55a ust. 2 ustawy emerytalnej, jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę, przyznaną przed ustaleniem prawa do emerytury przysługującej na podstawie art. 27 ustawy emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury ustaloną zgodnie z art. 26 tej ustawy pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych wcześniejszych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

Do art. 110a ustawy emerytalnej

Przepis ten umożliwia ponowne ustalenie wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru także w przypadkach, w których nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy od poprzednio obliczonego.

Ponownego ustalenia wysokości emerytury od podstawy wymiaru emerytury przeliczonej w myśl art. 110a ustawy, dokonuje się, wyłącznie na wniosek emeryta, gdy zostały spełnione łącznie następujące warunki:

1. do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (zwaną dalej zarobkami), przypadającą w całości lub w części po przyznaniu emerytury, tj. z okresu:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru.
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał on ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury;

2. nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy niż 250%.

Ponowne ustalenie wysokości emerytury w myśl art. 110a ustawy emerytalnej możliwe jest tylko jeden raz. Przeliczeniu temu podlega wyłącznie emerytura.

Przy obliczaniu podstawy wymiaru emerytury przyjęty wskaźnik, podlega ograniczeniu do 250%.

Do art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej

1) Przepis ten przewiduje, że przy ustalaniu kapitału początkowego okresy urlopów lub okresy niewykonywania pracy, o których mowa w art. 7 pkt 5 ustawy emerytalnej, oblicza się, przyjmując po 1,3% podstawy wymiaru kapitału początkowego za każdy rok tych okresów (z uwzględnieniem pełnych miesięcy).

Okresy te są nadal okresami nieskładkowymi, a zatem przebycie przed dniem 1 stycznia 1999 r. wyłącznie tych okresów, wyklucza możliwość ustalenia kapitału początkowego.

2) Wysokość emerytury przysługującej w dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej, uwzględniająca kapitał początkowy obliczony z zastosowaniem art. 174 ustawy emerytalnej w dotychczasowym brzmieniu, podlega - na wniosek osoby uprawnionej – ponownemu ustaleniu, przy uwzględnieniu kapitału początkowego obliczonego z zastosowaniem art. 174

ust. 2a ustawy emerytalnej.

Emerytura w nowej wysokości przysługuje od pierwszego dnia miesiąca, w którym zostanie zgłoszony wniosek o ponowne jej ustalenie, nie wcześniej jednak niż od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Do art. 185a ustawy emerytalnej

Ustawa zmieniająca wprowadziła nowe zasady uwzględniania - przy obliczaniu kapitału początkowego - okresów ukończonych studiów wyższych, o których mowa w art. 7 pkt 9 ustawy emerytalnej.

1) Regulację zawartą w art. 185a ustawy emerytalnej stosuje się wyłącznie do ubezpieczonych nabywających prawo do emerytury z tytułu ukończenia wieku określonego w art. 24 ust. 1a i 1b oraz art. 184 ustawy emerytalnej.

2) Art. 185a ustawy emerytalnej dotyczy tych osób, które ukończyły studia wyższe w wymiarze określonym w art. 7 pkt 9 ustawy emerytalnej (również wówczas, gdy studia te zostały ukończone po dniu 31 grudnia 1998 r.), a okres studiów przebytych przed dniem 1 stycznia 1999 r. był dłuższy niż wymiar 1/3 okresów składkowych przypadających do dnia 31 grudnia 1998 r.

3) Przy obliczaniu wysokości emerytury przyznawanej na podstawie art. 24, art. 24a lub art. 184 ustawy emerytalnej, okres studiów wyższych przebytych przed dniem 1 stycznia 1999 r. uwzględnia się w kapitale początkowym w wymiarze ograniczonym do 1/3 wszystkich udowodnionych okresów składkowych, przebytych do dnia zgłoszenia wniosku o emeryturę.

4) Jeżeli emerytura przyznawana jest osobie, której przy ustalaniu kapitału początkowego okres studiów wyższych został ograniczony do 1/3 okresów składkowych – kapitał podlega przeliczeniu zgodnie z art. 185a ustawy emerytalnej.
